

Sygn. akt VI C 198/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w W.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Garbera

Protokolant Ewelina Gazduła

po rozpoznaniu na rozprawie 10 września 2013 roku w W.

sprawy z powództwa (...)á.r.l. z siedzibą w Luxembourg

przeciwko P. W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. obciąża powoda kosztami procesu za postępowanie przed Sądem I instancji.

Sygn. akt VI C upr 198/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 sierpnia 2012 r. powód (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg domagał się zasądzenia od pozwanego P. W. kwoty 416,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2009 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu. Na uzasadnienie swojego żądania powód podał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2011 r. zawartej pomiędzy (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. a powodem stał się on wierzycielem pozwanego i przysługuje mu wymagalne zobowiązanie wobec pozwanego z tytułu polisy OC.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 września 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu P. W. aby zapłacił powodowi kwotę 416,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2009 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 90 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadnił swoje stanowisko twierdzeniem, że przed upływem okresu ubezpieczenia, w dniu 09 czerwca 2009 r. wypowiedział dotychczasową umowę (...) S.A. listownie, za potwierdzeniem nadania, wnosząc w w/w piśmie również o zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia komunikacyjnego, które otrzymał. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu związane z polisą nr (...). Powód podkreślił, że wysłał do pozwanego szereg pism informacyjnych, bezskutecznie. Wskazał, że pozwany powołuje się na wypowiedzenie umowy z (...), jednak nie poinformował skutecznie o tym fakcie pierwotnego cedenta. Z informacji uzyskanych od pierwotnego cedenta wynika bowiem, że wypowiedzenie wpłynęło do (...) w ostatnim dniu obowiązywania polisy ubezpieczeniowej. W związku z powyższym wpływ wypowiedzenia w ostatnim dniu trwania umowy skutkowało jej przedłużeniem na kolejny rok. Powód podniósł, że nie uznaje twierdzeń pozwanego dotyczących skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczeniowej z uwagi na fakt, że nie przedstawił on dokumentu potwierdzającego terminowe i skuteczne

wypowiedzenie przedmiotowej umowy. Pozwany dołączył potwierdzenie nadania przesyłki, jednak powód nie ma pewności czy dołączony przekaz ma zawiązek z wypowiedzeniem polisy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia sprawy

Pozwany P. W. zawarł z (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu R. Rapid o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy, z okresem ubezpieczenia od dnia 15 września 2008 r. roku do dnia 14 września 2009 roku. Pozwany uiszczył składkę wynikającą z tej umowy, została ona potwierdzona polisą o nr (...).

Dowód: okoliczność bezsporna,

zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia komunikacyjnego k.10 akt

zeznania pozwanego k. 53, 54 akt.

Pozwany w dniu 09 czerwca 2009 r. wysłał do (...) S.A. listem poleconym wypowiedzenie w/w umowy.

Dowód: potwierdzenie nadania wypowiedzenia k. 46 akt,

zeznania pozwanego k. 53,54 akt.

W dniu 08 grudnia 2011 r. (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. potwierdziło polisą nr (...) zawarcie (z mocy ustawy) kolejnej umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem w/w pojazdu pozwanego na kolejne 12 miesięcy, tj. okres od 15 września 2009 r. do 14 września 2010 r., ze składką w kwocie 431,13 zł płatną w terminie 15 września 2009 r.

Dowód: polisa k. 37 akt;

zeznania pozwanego k. 53, 54 akt.

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2011 r. (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. przełało na rzecz strony powodowej (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourgu wierzytelność wynikającą z umowy potwierdzonej polisą nr (...) przysługującą mu przeciwko pozwanemu.

Dowód: bezsporne,

umowa przelewu wraz z wykazem wierzytelności k. 29, 35 akt.

Powód pisemnie poinformował pozwanego o cesji i wezwał go do zapłaty wynikającej z umowy ubezpieczenia należności.

Dowód: bezsporne,

pismo k. 34 odwrót akt,

zeznania pozwanego k. 53, 54 akt.

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany nie uiszczył kwoty żądanej pozwem.

Dowód: bezsporne,

zeznania pozwanego k. 53, 54 akt.

W tak ustalonym stanie faktycznym, sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W myśl art. 509 § 2 k.c. w przypadku zawarcia umowy przelewu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę (cesjonariusza) ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi (cedentowi), który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki łączył go z dłużnikiem. Wierzytelność jak i prawo do jej dochodzenia przechodzi na nabywcę w takim kształcie, w jakim przysługiwała cedentowi w chwili zawarcia umowy przelewu. Pozwany nie kwestionował umowy przelewu pomiędzy powodem a pierwotnym wierzycielem (...) S.A. i pozostałych dokumentów przedłożonych przez powoda. Sporny między stronami był jedynie fakt skuteczności wypowiedzenia przez pozwanego umowy ubezpieczenia pojazdu od odpowiedzialności cywilnej zawartej z pierwotnym wierzycielem i w konsekwencji ustalenie, czy pozwanego w ogóle łączyła umowa z pierwotnym wierzycielem zawarta „automatycznie” z mocy ustawy na kolejne 12 miesięcy; z tego tytułu powód domagał się bowiem od pozwanego zapłaty składki. Pozwany podniósł także zarzut przedawnienia, który podlegał badaniu w pierwszej kolejności.

Zgodnie z przepisem art. 117 § 1 i 2 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przedawnione roszczenie przysługuje, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe trzy lata. Zobowiązania z tytułu umowy ubezpieczenia (płatność składki) jako świadczenia okresowe przedawniają się co do każdej z rat określonych w umowie, począwszy od terminu płatności poszczególnej raty. Biorąc pod uwagę przedstawioną przez powoda polisę nr (...) i termin płatności określony na dzień 15 września 2009 r. należy uznać, iż należność w dacie wniesienia pozwu (13 sierpnia 2012 r.) nie była przedawniona.

Stąd badaniu podlegała kwestia skuteczności wypowiedzenia umowy ubezpieczenia przez pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 28 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r., nr 124, poz. 1152) jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego **nie później niż na jeden dzień** przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, **nie powiadomi na piśmie** zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następną umową na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Ustęp 2 w/w artykułu stanowi, że zawarcie następczej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1)nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo
- 2)w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2.

Katalog ustawowy przypadków możliwości rozwiązania czy wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest zamknięty. Art. 33 w/w ustawy wskazuje wyczerpująco sytuacje w których umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ulega rozwiązaniu i są to:

- 1)upływ okresu, na który umowa została zawarta;
- 2)chwila wyrejestrowania pojazdu mechanicznego;
- 3)dzień odstąpienia od umowy w przypadku określonym w art. 29 ust. 3;

4) przypadki określone w art. 31 ust. 1 i 4;

5) chwila udokumentowania trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu mechanicznego w okolicznościach niepowodujących zmiany posiadacza, z uwzględnieniem art. 79 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

6) upływ 3 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, z uwzględnieniem art. 474 i art. 476 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535).

W niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie art. 61§1 k.c., dla ustalenia chwili złożenia przez pozwanego pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia (w myśl art. 22 ust. 1 w/w ustawy do umów ubezpieczenia obowiązkowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego). W myśl w/w przepisu kodeksu cywilnego oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy dotarło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią.

W niniejszej sprawie zdaniem sądu pozwany wykazał, że jego pisemne wypowiedzenie dotarło do ubezpieczyciela w wymaganym ustawą terminie, czyli najpóźniej dzień przed upływem okresu ubezpieczenia. Nadał przesyłkę zawierającą wypowiedzenie listem poleconym w dniu 09 czerwca 2009 r., co potwierdzają dowody w postaci dowodu nadania przesyłki poleconej na adres ubezpieczyciela wraz z zeznaniami pozwanego i przesłanym mu przez pierwotnego wierzyciela zaświadczeniem o przebiegu ubezpieczenia. Zeznania pozwanego były wiarygodne i spójne z przedstawionymi dokumentami. Pozwany zachował więc wymaganą formę pisemną i termin określony w ustawie dla skuteczności wypowiedzenia. Co istotne powód w odpowiedzi na sprzeciw przyznał, że takie wypowiedzenie zostało złożone, ale wskazał, że dotarło ono do wierzyciela w dniu upływu wcześniejszej umowy ubezpieczenia, co skutkowało zawarciem kolejnej umowy. Powód nie udowodnił twierdzenia w tym zakresie, nie przedstawił dowodu potwierdzającego datę odbioru pisma pozwanego z dnia 09 czerwca 2009 r. przez pierwotnego wierzyciela, ponadto nieprawdopodobnym jest, w świetle doświadczenia życiowego, aby przesyłka nadana w dniu 09 czerwca 2009 r. dotarła do adresata 14 września 2009 r. Pozwany wypowiedział więc skutecznie umowę ubezpieczenia pojazdu i nie została z mocy prawa zawarta następna umowa na okres 12 miesięcy, od dnia 15 września 2009 r. do dnia 14 września 2010 r., a zatem powodowi nie jest należna zapłata składki z tego tytułu.

W tym miejscu wskazać trzeba, iż zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślić należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Ten zaś kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06, LEX nr 233051). Zatem w rozpatrywanej sprawie rzeczą pozwanego było wykazanie okoliczności świadczących o zasadności jego zarzutów, w tym też zarzutu wypowiedzenia umowy ubezpieczenia, zaś na powodzie ciążył ciężar wykazania zasadności powództwa jak również wysokości roszczenia (w tym wypadku nieskuteczności wypowiedzenia).

Analiza wskazanych przepisów i ich zastosowanie w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że pozwanego i pierwotnego wierzyciela nie łączyła umowa ubezpieczenia pojazdu zawarta w trybie art. 28 ust. 1 w/w ustawy. Pozwany wypowiedział wcześniejszą umowę i nie jest zobowiązany do zapłaty składki wynikającej z kolejnej umowy.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów, tj. polisie, pismach, potwierdzeniu nadania przesyłki poleconej oraz zeznaniach pozwanego. Dowody te były spójne w treści. Przyznanym przez powoda faktem było samo złożenie wypowiedzenia przez pozwanego. Pozwany nie kwestionował cesji zobowiązania, podnosił, że ono nie istnieje.

Biorąc powyższe pod uwagę powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Orzeczenie o kosztach oparto na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Mając na względzie powyższe i fakt, że powód przegrał

sprawę w całości a pozwany nie wykazał poniesienia jakichkolwiek kosztów sąd obciążył powoda kosztami procesu za postępowanie przed sądem I instancji.